ꝙ ipi omes cauſas rerū anteq̄ꝫ euemāt pſciut.
nos aūt vix cum magno labore muestigamus
eas poſtq̄ꝫ res in actu conſtant.

¶ Emgmatica diffinicō dei. ¶ ca. vij.

Porro ſumus ſpūs ſicut a nullo intellectu
valet ꝓprie cogitari. ita nulla diffinicōne
poterit ꝓprie diffmiri vel determiari. Sed quia
intellectualis mēs eū utcūqꝫ ꝯgnoſcē anhelat.
hec emgmatica diffmitio interim ei ſufficiat.
Deus ſpūs eſt eſſentia inuiſibilis omi creature
incomphenſibilis totam vitā. totā ſapiētiā. totā
eternitatē ſimul eſſentialr poſſidēs. idē ipa vita
ipa ſapiētia ipa veritas ipa iuſticia ipa eterni=
tas exñs. omem creaturā inſtar pūcti in ſe ꝯti=
nens. Si aūt aliquis inſipiēs tm̄ deſipiat ut deū
eſſe diffidat. hūc ſolum vere eſſe et alia omia
ab ipo habere eſſe hac racōne colligat. Omis
ſb̄a aut p ſe ſb̄ſiſtit aut p aliud. Sꝫ hūc mūdū
nō ſubſiſtē q̄ ꝯtendit. hic fatuus eſt in nichilū
tendēs. Mūdū aūt non per ſe ſubſiſtē conſtat.
dū eum cepiſſe racō doceat. partibꝫ eni conſtat.
Omne quod partibus cōiungitur vel in ptes re=
ſoluitur ab aliquo vtiqꝫ cōiunctōem uel reſo=
lucōnē patitur. Mundus ergo non per ſe ſub=
ſiſtit. et ideo ſequitur ꝙ creatura ſit. Creatura
autem ad aliquid ſcilicꝫ ad creatorē refertur.
Solus autem creator per ſeipſum et in ipſo
exiſtit. omnis autē creatura p ipſum ſubſiſtit.

Si enim ab illa eſſe habet· tunc ideo maius eſt
a quo hoc habet qđ deo incōueniens eſt· et cum
nichil ꝑter creatorem et creaturá exiſtat· ſi de-
us per ſeipſum eſſe non habet neceſſario ſequi-
tur ut per creaturam exiſtat qđ incōuenientiſ-
ſimū eſt· Amplius ſubſtantia mūdi in diuerſa
genera et in differentes ſpecies diuiditur· et in
ſingulis hiis bonū inuenitur· Omne enī utile
eſt bonum· uniuerſa quippe utilia conſideran-
tur· et ideo ſingula bona cōprobantur· Omne
autē bonū aut per ſe eſt bonum aut p aliud· Sꝫ
diuerſa bona participacōne unius boni bona
eſſe neceſſe eſt· Diuerſitas quippe recipit ma-
ius ⁊ minus· Nam quātū ad genus bonitatis
lapis eſt minus bonū qui tantū eſt et nō uiuit·
lignum maius bonum quod creſcendo uiuit·
equus illo melior qui uiuit et ſentit· plus equo
melior eſt homo qui uiuit ſentit et racōne diſ-
cernit· Reſtat ergo hiis maximum et ſūmum
de quo oīmibus inferioribus ꝓfluat bonum· et
hoc bonū deus eſt· de quo quaſi de fonte cuncta
bona profluunt et in eundem cūcta refluunt·
Hic ſolus vere eſt· ideo veritas eſt· Omne enī
quod eſt· verum eſt· quod vero non eſt· falſum
eſt· Sed deus vere eſt· ideo veritas eſt· Creatu-
ra autem ei collata quaſi non eſt· et ideo quaſi
falſitas ad veritatem eſt· Oīme enim quod ex
nichil eſſe cepit· in nichiluꝫ redigi poterit· Sed

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

om̄is creatura a nichilo ab eo ꝓducta· ad ali-
quid eſſe ē ꝓducta· igitur ſi ei cōpatur· nichil
eſſe ꝯprobatur· Nulla ergo mens deū eſſe dubi
tet ꝑ quē alia cūcta eſſe ꝯſiderat· huius eſſen-
tia eſt vita· Om̄e eni qđ eſt· aut viuit· aut vita
caret· Om̄e aūt qđ viuit· aut ꝑ ſe viuit aut per
aliud· ſʒ deus ꝑ ſeipm̄ ꝛ in ſeipſo viuit· et om̄ibꝫ
alijs viuere tribuit· Igitur vera eſt vita· et vita
lis veritas· Seipſū qꝫ ꝛ totam facturā ſuā ſapit
et intelligit· cui nichil ē aliud ſape qꝫ viuere et
eſſe· Igitur ſapiētia ē· Seipm̄ etiā et om̄em cre-
aturā diligit quia iuſticia eſt· et hanc increatā
iuſticiam non aliunde accipit· ideo iuſticia et
dilectio exiſtit· Inicio ꝛ fine caret· p̄teritū ꝛ fu-
turū non habet ergo eternitas eſt·

¶ Scala creaturarū ad ꝯtemplandū creatorē·

Oſtēſum itaqꝫ racio dominim veraci- ¶ ca· vii·
ter eſſe ꝓbauerit ꝛ hūc vitam ſapientiā
veritatē iuſticiā eternitatē veris aſſertionibus
eſſentialr̄ eſſe docuerit· reſtat nūc ut ad hūc qꝫ
vidēdū aliqꝫ feneſtrā aperiā ꝑ quā mēs quoſ-
dā gradus ſcandēs ꝓficiat q̄tenus regē glorie
in decore ſuo videre preualeat et pedetentim
racō ꝑ corporalia gradiatur ne infirmus intelle
ctus ꝑ ardua nitens difficultate confractus
relabatur· ¶ In p̄mis ergo hūc corporeum ſo-
lem mente conſideremus· cuius magnitudine
totū mundi orbem illūīari videmus poſt hunc

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf